

доставятъ и наслада на ученика. Освенъ това, писалъ е: триа, квартети, сежстети и нонети.

Бертини, Бенуа Огюст — Bertini, Benoit August — пианистъ и компонистъ, род. 5 авг. 1780 въ Лионъ (годината на смъртта неизвестна); ученикъ на Клементи, по-рано училъ, обаче, при баща си, който произхождалъ отъ една музикална италианска фамилия. Следъ като концертира по цѣла Европа, най-после се установява въ Лондонъ. Компониралъ: клавирири ронда, фантазии, сонати и др., операта „Князь по случай“ (Случаенъ кн.), и писалъ книгата „Фонологична (звукословна) система за придобиване особена леснота при свирене на всички музикални инструменти, а така също и при пѣние“.

Бертонъ, Анри Монтанъ — Berton, Henri Montan — синъ на Пиеръ Б., плодовитъ оперенъ компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 17 септ. 1767 въ Парижъ, умр. 22 апр. 1844 въ Парижъ, капелмайсторъ на италианската опера въ Парижъ, директоръ на пѣвческия отдѣлъ на „Голѣмата опера“, професоръ по композиция и инспекторъ на новооснованата консерватория. Компониралъ: 48 опери, нѣкой отъ които заедно съ Меюль и Спонтини, и др., 5 оратории, симфонии, романси и писалъ нѣколко книги, отъ които най-важна — „Речникъ на акордитъ“.

Бертонъ, Пиеръ Монтанъ — Berton, Pierre Montan — французски компонистъ, диригентъ и организаторъ, род. 7 януари 1727 въ Моберъ Фонтенъ, умр. 14 май 1780 въ Парижъ, диригентъ въ Бордо и директоръ на „Голѣмата опера“, komponиралъ нѣколко опери.

Беръ, Антонъ Валбрунъ — Beer, Anton Walbrunn — даровитъ съвременъ компонистъ, род. 29 юни 1864 въ Колбергъ (Оберпалцъ), ученикъ на Райнбергъ и Бусмайеръ въ Мюнхенската академия, и после самъ преподавателъ въ нея. Композиции: една симфония, солови и хорови пѣсни, камерна музика, две опери и др.

Беръ, Йозефъ — Beer, Joseph — отличенъ виртуозъ на кларинетъ, род. 18 май 1744 въ Грюнвалдъ (Чехия), умр. 1811 въ Поттсдамъ. Б. е първия пѣтуващъ концертенъ клари-

нетистъ-виртуозъ, подобрилъ кларинета чрезъ поставяне на петата клапа.

Беръ, Фридрихъ — Berr, Friedrich — знаменитъ виртуозъ на кларинетъ и фоготъ, род. 17 апр. 1794 въ Манхаймъ, умр. 24 септ. 1838 въ Парижъ. Започналъ като обикновенъ воененъ музикантъ, Б. достигал до професорско мѣсто въ Парижката консерватория и солистъ-кларинетистъ на императорската капела. Издалъ е школа за кларинетъ.

Бесъ или Ве Ве — двойното понижение на тона си (h) = си двоенъ бемолъ.

Бетховенъ, Лудвигъ ванъ — Beethoven, Ludwig van — най-великия компонистъ на всички времена и народи, род. 16 дек. 1770 въ Бонъ, умр. 26 мартъ 1827 въ Виена. Семейството на Б. има фламандски произходъ: неговиятъ дѣдо Лудвигъ, род. 23 дек. 1718 въ Анверсъ, умр. 24 дек. 1773 въ Бонъ — е билъ придворенъ капелмайсторъ на курфюрста Клеменсъ Августъ въ Бонъ, а баща му, Йоханъ — род. 1739 въ Бонъ, умр. 18 дек. 1792 с. т. — пѣвецъ, (теноръ) въ ерцхерцогъ-архиепископската капела, също въ Бонъ. 1767 той се оженва за вдовицата Лаймъ, отъ който бракъ се ражда великия компонистъ. Необикновено голѣмиятъ музикаленъ даръ на Б. се проявява още отъ ранно детство и неговиятъ баща — единъ подивлявалъ отъ пиянство човѣкъ — започва да се грижи за неговото развитие по единъ насилнически и безсистеменъ начинъ. Освенъ баща си, Б. е ималъ въ Бонъ за учители още: тенористътъ Тобиасъ Фридрихъ Пфайферъ, придворния органистъ Ванъ денъ Еденъ и цигулара Ровантини; но най-значителенъ отъ тѣхъ, и съ известно влияние върху Б., е билъ Крист. Голлобъ Нефе, замѣстникъ на ванъ денъ Еденъ — единъ отлично школуванъ музикантъ — и човѣкъ съ живъ духъ и многостранна образованост. Чрезъ него Б. се приобщава съ Баховото творчество и особено — съ неговия Wohltemperiertes Klavier. Подъ ръководството на Нефе, Б. komponира първитъ три свои клавирири сонати, печатани 1783 въ Крамеровия „Magazin“. Сжщата година той бива назначенъ въ курфюрстката капела. 1787 Б.